

Pääasian asianosaiset

Valittaja ja vastapuoli: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Vastapuolet ja valittajat: Y. Z., Z. Z. ja Y. Y.

Tuomiolauselma

- 1) Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 16 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tapauksessa, jossa kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenten oleskelulupien saamista varten on esitetty väärennettyjä asiakirjoja, se seikka, että nämä perheenjäsenet eivät olleet tietoisia näiden asiakirjojen vilpillisestä luonteesta, ei ole esteenä sille, että kyseinen jäsenvaltio peruuttaa nämä luvat mainitun säännöksen nojalla. Mainitun direktiivin 17 artiklan nojalla kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kuitenkin ensin tutkittava näiden perheenjäsenten yksilöllinen tilanne arvioimalla tasapainoisesti ja järkevästi kaikkia käsillä olevia etuja.
- 2) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tapauksessa, jossa kolmannen maan kansalaisille on myönnetty pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema väärennettyjen asiakirjojen perusteella, se seikka, että nämä kolmannen maan kansalaiset eivät olleet tietoisia näiden asiakirjojen vilpillisestä luonteesta ei ole esteenä sille, että kyseinen jäsenvaltio voi peruuttaa tämän aseman mainitun säännöksen nojalla.

(¹) EUVL C 402, 27.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13.3.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka — Alankomaat) — E. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(asia C-635/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Maahanmuuttopolitiikka — Oikeus perheenyhdistämiseen — Direktiivi 2003/86/EY — Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen — 3 artiklan 2 kohdan c alakohta — Toissijaista suojelua saavien henkilöiden jääminen soveltamisalan ulkopuolelle — Perheenyhdistämistä koskevan oikeuden ulottaminen kansallisessa oikeudessa koskemaan kyseisiä henkilöitä — Unionin tuomioistuimen toimivalta — 11 artiklan 2 kohta — Sukulaisuussuhteen osoittavien virallisten asiakirjojen puuttuminen — Selitykset, joiden uskottavuutta pidetään riittämättömänä — Jäsenvaltioiden viranomaisilla oleva velvollisuus toteuttaa lisätoimenpiteitä — Rajat)

(2019/C 155/10)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka

Pääasian asianosaiset

Kantaja: E.

Vastaaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin tuomioistuin on SEUT 267 artiklan nojalla toimivaltainen tulkitsemaan oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 11 artiklan 2 kohtaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on lausuttava toissijaisen suojeluaseman saajan tekemästä perheenyhdistämisestä koskevasta hakemuksesta, silloin kun mainittua säännöstä sovelletaan kansallisen oikeuden nojalla tällaiseen tilanteeseen suoraan ja ehdottomasti.

- 2) Direktiivin 2003/86 11 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa, joissa perheenkokoaja, joka on toissijaisen suojeluaseman saaja, on tehnyt perheenyhdistämistä koskevan hakemuksen sellaisen alaikäisen hyväksi, jonka täti hän on ja jonka huoltaja hän väittää olevansa sekä joka asuu pakolaisena ilman perhesiteitä kolmannessa valtiossa, kyseisen hakemuksen hylkäämiselle pelkästään sillä perusteella, että perheenkokoaja ei ole toimitannut virallisia asiakirjoja, joilla osoitetaan kyseisen alaikäisen biologisten vanhempien kuolema ja tätä myötä perheenkokoajan ja alaikäisen välisen sukulaisuussuhteen todellisuus, ja sille, että toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että perheenkokoajan selitys, jolla hän perusteli kykenemättömyyttään toimittaa tällaisia asiakirjoja, ei ollut uskottava yksinomaan niiden yleisten tietojen perusteella, joita kotimaan tilanteesta oli saatavilla, ottamatta huomioon perheenkokoajan ja alaikäisen konkreettista tilannetta sekä niitä erityisiä vaikeuksia, joita mainituilla henkilöillä omien kertomustensa mukaan on ollut ennen kotimaasta pakenemistaan ja sen jälkeen.

(¹) EUVL C 63, 19.2.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13.3.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen — Ruotsi) — Skatteverket v. Srf konsulterna AB

(asia C-647/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 53 artikla — Koulutustapahtumiin pääsyä koskevien palvelujen suorittaminen — Verollisten liiketoimien paikka)

(2019/C 155/11)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Srf konsulterna AB